

AD VIRUM CLARISS.
 D. GEORGIUM GRASECCIUM
 Argentinensem, Medicinæ Docto-
 rem experientiss, ad Acidulas Petrinas,
 X. Cal: Augusti, anno 1607.
 proficiscentem.

Ergo bonis abeas auib⁹, GRASECCE GEORGH;
 Clare vir, eximia Pæonis arte potens.

Ergo abeas, acidosq; inuisas sedulus annes,

Quos VALLIS riguo fonte PETRINA fouet.

Te manet infinita cohors sensimq; valentium,

Et quorum subitus corpora languor agit.

Te manet excellens titulis TECCEIUS HEROS;

VVIRTEMBERGIACAE clara colūna domus;

Quæq; feres tecum PETRINAE dona scatebrae,

GRIESBACHII et laticis, noscere letus auet.

Concisum loris sanauit Apolline natus

Hippolytum, ac stygijs arte reduxit aquis:

Dignus ab hoc habitus diuina vescier aura,

Et vita nullo dispareunte die.

Cur non perpetuo tua Scripta colantur honore,

GRASECCI, Medica DOCTOR in arte valens?

Perge via coepta Phœbeas promere dotes:

Perge iuuare tuos; perge iuuare alios:

Quæ prestas ægris, CHRISTO prestare putabis:

Ille tuis meritis digna brabeja dabit.

M. Paulus Crusius Molendinus H.
 Symmysta Argentoratensis.